

ИНТЕРНО ГЛАСИЛО ПД "НАФТАШ"

БИЛТЕН

Број 9, фебруар 2006.

Нови Сад

Година VII

Кањон Милешевке

ТАРА – ПРЕДОВ КРСТ И ВЕЛИКИ КРАЈ

Планинарско друштво "Нафташ", низ година за редом, организује излет на Тару, на локалитет Предов крст (1080м н/в) где се налазе планинарски дом и мотел, погодни за смештај планинара и љубитеља природе.

Ове године наши водичи били су Зоран Марковић и Бане Гојков, а одазив планинара на излет на Тару солидан. У аутобусу, који је у петак, 21. октобра, у 15:30 часова, кренуо испред пословне зграде НИС ка планини Тари, било је 30 планинара (6 из ПСД "Железничар" Нови Сад). У Београду нам се придружило још пет а у Лазаревцу и Ваљеву још по један планинар, тако да је цифра учесника овог излета заокружена на броју 37. На Тару и локалитет Предов крст стижемо у 22:30, смештамо се у мотел и планинарски дом завидног комфора и брзо одлазимо на починак, јер је за сутра заказана тура, дужине 25 км.

Већ у 6:30, испред хотела се окупило 24 планинара, али смо кренули тек у 7 часова, јер се тек тада појавио наш локални водич, шумар Милован, радник Националног парка Тара, носећи о рамену ловачку пушку, двоцевку.

Са Предовог крста кренули смо на запад, ка Великом крају (1444м н/в) и кањону реке Дрине, који је на овом месту дубок више од 1000 метара. Крећемо колским путем ка локалитетом Галине, док се у котлинама још разилази јутарња магла. На Галинама, код два пласта сена правимо прву паузу и уживамо у крајолику и јесењим пастелним бојама лишћа

и благо заталасаним ливадама. Са наше леве стране је врх Галиник (1305 м н/в), обрастао дрвећем и ниским растињем.

Настављамо пешачење до Долова, да би убрзо дошли до ивице кањона и видиковца Терзин рид. Погледи се спуштају до тока реке Дрине, чија боја је смарагдно зелена. Изградњом хидроцентрале и стварањем језера Перуђац, река губи свој брзи ток, који је некада разваљивао

сплавове авантуристима, жељним ризичних догађаја.

Непосредно крај видиковца налази се омалена Терзијина пећина са два излаза, кроз коју се мора кретати и четвороношке. Легенда каже да су се у бурна турска времена, у пећини криле терзије, где су шили одевне предмете.

Пешачење настављамо до још једног видиковца по имену Теферич. Призор, лепотом кањона и складом боја, просто маме на употребу фотоапарата. Паузу правимо на ливади, окруженој шумом и висиком папрати. У близини је и извор са изузетно хладном водом.

После окрепљења, уживајући још увек у топлим зрацима сунца, настављамо кроз шуму, благо се пењући ка шумарској кући на ивици кањона, где Дрина прави највећу девијацију на свом

току, до улива у Саву. На овом локалитету расте реликтна и ендемска врста – Панчићева оморика. Спуштајући се ивицом кањона долазимо до истуреног врха Кичац (1278м н/в) над кањоном Дрине, где дува изузетно јак ветар.

Правећи полукруг, залазимо дубље у столетну букову шуму, да би изашли на косину изнад села Јагоштица. Одавде је леп видик на највиши врх Таре, Велики Столац (1675м н/в) који се налази неколико стотина метара на територији Републике Босне и Херцеговине.

Спуштамо се и пролазимо кроз живописно село Јагоштицу, да би опет обишли врх Галиник и избили на Браутово брдо са кога се види Предов крст и наш планинарски дом. Пролазимо крај једног изузетног примерка Панчићеве оморике, усамљеног на ободу ливаде док недалеко одавде почиње кањон реке Бруснице. Већ у сутон, око 17 часова, сти-

жемо до планинарског дома, препешачивши 25 км и савладавши 1160 м висинске разлике.

Планинари и љубитељи природе који нису ишли на пешачку туру, определили су се за шетњу до оближњег видиковца, Биљешке стене. Увече је следило незаобилазно дружење уз музику, кувано вино и чај.

Недеља, 23. октобар, сунчан и топао дан, био је предвиђен за возњу бродом по језеру Перуђац – акумулацију хидроелектране Бајина Башта. Смештени у два бродића, пловимо од хидроелектране узводно, ка Вишеграду и кањону Дрине, дугом више од 50 км. Возња траје око два сата а угођај кваре бројне пластичне флаше које плутају по језеру, а одраз су људске некултуре, и аветињски пусте куће, спаљене и опљачкане, које се налазе на левој, босанској страни Дрине.

Следећа пауза је код речице Врело, дуге 365 метара, десне притоке Дрине. Речица извире на дну литице Таре. Изузетно богата водом која хучи, падајући низ камење обрасло маховином, речица хита ка Дрини, у коју се улива, правећи на крају свог тока водопад висок неколико метара. Домишљати и предузимљиви домаћини досетили су се и скренули ток реке ка бетонским базенима у којима гаје првокласну пастрмку.

Наше путовање је наставаљемо крећући се ка Ваљеву, преко живописног Дебелог брда. Пошто је ведар и сунчан дан, врло лепо се виде масиви планине Медведник (1244м) и Јабланик

(1274м) са леве, те Малог (1346м) и Великог Повлена, са десне стране пута. У Ваљево правимо паузу, да би преко Лазаревца и Београда стигли у Нови Сад у 21:30.

Била је ово још једна у низу планинарских акција ПД "Наф-

таш", добро осмишљених и организованих, по приступачној цени. Несумњиво да овакве акције увршћују ПД "Нафташ" међу најпредузимљивија планинарска друштва у Војводини.

Стеван Мушкиња

МАЉОВИЦА 18.11.2005.

Било је већ скоро 20 часова када се на ауто-путу код Родића појавио аутобус "Кула-транс"-а и покупио нас који смо кренули пут Бугарске са планинарима београдске "Победе". Крајњи циљ ове планинарске акције била је Маљовица.

Водичи су били Влада Матковић и Миланка Арсић.

Нешто после 22 часа, два пуна аутобуса са преко 100 планинара из целе Србије крећу према Маљовици. На границу стижемо у раним јутарњим сатима. Кратко задржавање да се обаве царинске формалности и онда правац Софија. Пазар и обилазак метроа и продавница спортске опреме у Софији, трајао је до поднева.

Време нам није било наклоњено, киша и суснежица су неуморно падали. Кређемо према Боровецу а затим према планинарском дому "Вада" одакле смо требали да кренемо са успоном на Маљовицу. Аутобуси напредују све спорије, снага је све више, па се на раскрсници путева према дому заустављамо и пут до дома настављамо пешице.

Аутобуси се на раскрсници окрећу са великом тешкоћом. Чак се један и заглавио, тако да је било повуци-потегни да се искобеља из снега и врати на пут. Пресвлачење је било поред аутобуса, напољу на снегу.

Нас седамдесетдвоје у дугачкој колони креће према дому. Снега је све више али ми лагано напредујемо. Код дома правимо кратку паузу, а затим даље. Успон је све већи, снег веје а мрак пада. Тешко идемо по дубоком снегу, помало лутамо али ипак проналазимо мост преко речице. Прелазомо је по мрклом мраку. Стижемо до дома "Ловна", опет одмор а затим оно главно. Чека нас жестоки успон до планинарског дома "Језеро". Сада је већ и тешко, успон велики, мрак све гушћи, снег све дубљи, само се назире светло батерија и чује тешко дисање већ уморних планинара.

Ветар неуморно дува, хладно је али коначно негде у даљини назиру се слабашна светла. Светла су све јаснија али до њих је требало још доста времена и много напора. Коначно стижемо у дом и његову топлину. Тамо нас чека пуно планинара. Пресвлачимо мокру опрему и грејемо се. Смештамо се у топле собе и са неком зебњом око срца одлазимо на спавање. Како ли ће бити у јутро, хојемо ли коначно

освојити ту Маљовицу? Ружи из Зрењанина и мени је ово већ трећи покушај за непуних годину дана. У јутро устајемо и чека нас разочарење. Напољу бесни међава. Снег потпомогнут јаким ветром неуморно пада. Температура је далеко испод нуле, кажу -13.

Време за полазак на успон се ближи али свима је јасно да од њега неће бити ништа. Водич нас позива и говори да се од успона одустаје због снега, хладноће, међаве, а пре свега, због безбедности свих нас који смо дошли до дома и који смо имали и воље и жеље да се коначно попнемо на овај врх.

Планина је и овог пута била јача од нас показујући нам све своје ђуди. Али она је ту и даље а ми ћемо опет доћи и опет ћемо покушати да освојимо њену лепоту и ђуди коју нам већ три пута показује.

Негде око подне враћамо се истим путем према дому "Вада" и даље све до првих кућа у селу подно Маљовице. Ту нас чекају аутобуси. Пакујемо се и крећемо. У понедељак у рано јутро стижемо у Београд и Нови Сад. Уморни, помало разочарани, али са истом жељом и надом: освојићемо Маљовицу кад тад.

Томић Душан

РАНГ ЛИСТА ПСС ВОЈВОДИНЕ

Прошле године, имајући у виду нашу видну активност, узели смо учешће у такмичењу за најорганизованије и најактивније планинарско друштво у Покрајини. Избор је извршио Планинарско смучарски савез Војводине. Тако смо у избору за најактивније друштво у 2005. години са 14.222,97 бода заузели 3. место, док смо у избору за најорганизованије друштво заузели тек 7. место са 796,50 бодова. Сматрам да смо требали бити знатно боље ранжирани и да у пријавама осталих друштава има много неправилности, на што сам скренуо пажњу Секретару ПССВ из простог разлога што кићење туђим перјем и присвајање туђих резултата није фер, чиме се ова замисао доводи у питање.

Друштво са најбољом Организацијом у Војводини

1. ПСД "Вршачка Кула", Вршац
2. ПСД "Железничар", Вршац
3. ЖПС "Спартак", Суботица
4. ПД "Вилине водице", Буковац
5. ПСД "Поштар", Н.Сад
6. ЖПСД "Др Р. Симоновић", Сомбор
- 7. ПД "НАФТАШ", Нови Сад**
8. ПСД "Железничар", Инђија

Најактивније друштво у Војводини

1. ЖПК "Спартак", Суботица
2. ПСД "ГСП", Нови Сад
- 3. ПД "НАФТАШ", Нови Сад**
4. ПСД "Поштар", Нови Сад
5. ПСД "Вршачка Кула", Вршац
6. ЖПСД "Зрењанин", Зрењанин
7. ПСД "Железничар", Вршац

Јахорина

Авала

СПИСАК ИЗВЕДЕНИХ АКЦИЈА И АКЦИЈА У 2005. ГОДИНИ НА КОЈИМА СУ УЧЕСТВОВАЛИ ПЛАНИНАРИ ПД "НАФТАШ"

Акција	Организатор	Број учесника	Пређено (км)	Укупан успон
Божјићи успон на Ртањ 14.-16.01.2005.	ПД "Побрда", Београд	(10)	20	-
Павласов меморијал 22.01.2005.	ПСД "Поштар", и ПД "ГСП"	(10)		
Светосавски излет 26.01.2005.	ПСД "Поштар"	(10)	20	660
Ф. Гора: Думбово - Водопад 05.02.2005.	ПД "Нафташ", С. Пећанац	(5)	25	400
Ф. Гора: Стражилово -Парагово 06.02.2005	ПД "Нафташ"	(2)	15	350
Ф. Гора: Б. манастир - Думбово - Раковац - Лединци - Поповица 12.02.2005.	ПД "Нафташ", Д. Гојков	(2)	15	600
Ф. Гора: Б. село - Манастир - РИМ - Думбовачки поток -Водопад - Стари Раковац - Црквица - Ст.Лединци 15.02. 2005	ПД "Нафташ", Д. Томић	6(5)	15	700
Ф. Гора: Б. село - Осовље - Водо- пад добри поток - пећина Марти- нова - водопад Шакотинци - Бра- зилија 20.02.2005.	ПСД "Железничар"	10(6)	15	800
Ф. Гора: Излет Првих Љубичица, Јазак - Бранковац -Змајевац - Поповица 27.02.05.	ПД "Нафташ", Д. Гојков	(36)	23	550
Недељно пешачење 06.03. 2005.	ПСД "Железничар"	80(6)	10	300
осмомартовски сусрети 12.03. 2005.	ПССВ	(5)	8	300
Зимски успон на Трем (1810)	ПД "ГСП"	4	18	2920
Пролећни дани планинара (Лисац, 1065) 01-0.3.04. 05	ПД "Љуктен", Трстеник	2	15	1300
Овчар бања: Овчар (985) - Каблар 08-10-04. 2005.	ПД "Нафташ", Д. Гојков и Б. Милисављевић	53(30)	30	2672
Обилазак Вршачке трансферзале 16-17.04. 2005.	ПСД "Железничар"	3	22	500
Македонски мартаон (Солунска глава, 2539) 24-26.04. 2995.	ПД "Нафташ", Т. Душан	35(3)	105	5800
Љубишња (Дерњаџишта, 2238) 28.04-02.2005.	ПД "Нафташ", Т. Душан и З. Кочиш	33(7)	71	3500
Тара и Шарганска осмица (В. столац, 1675) 28.-30.2005	ПД "ГСП", Нови Сад	45(2)	33	1400
Делиблатска пешчара	ПД "Нафташ", Д. Гојков	50(

Акција	Организатор	Број учесника	Пређено (км)	Укупан успон
Бугарска Ком и Ботев (2376) 10-15.06.	ПСД ”Железничар”	47(3)	50	3000
Бјеласица (Црна глава, 2139; Развршје, 2033) 03.07-17.07.2005	ПД ”Нафташ”, Д. Гојков	13(11)		
Дурмитор (Боботов Кук, 2523) 30.07-07.08.	ПД ”Нафташ”, Д. Томић	17(13)		
Пиринеји, Високи Атлас и Сијера Невада (Пико ди Ането, 3404; Жебел Тубкал, 4167; Велета, 3398; Мулхасен, 3482) 22.07-14.08.2005	ПД ”Победа”, В. Матковић	46(1)		5100
Експедиција на Елбрус (Елбрус, 5640)	ПСС одсек за алпинизам	1		
Шар планина и Кораб (Голем Кораб, 2754) 02.-05.09. 05	ПД ”Победа”, М. Арсић	45(2)	35	2560
XXXI Палићки сусерти 08.10.2005.	ПССВ	(9)		
Јахорина и Романија (Огорјелица, 1916) 13-16.10.2005.	ПД ”Кињја”, З. Марковић	45(8)	35	1730
Рила - Бугарска	ПД ”Победа”	(2)		
Хајла 10-12.06.05	ПСС	40(1)	21	750
Гоч и Жељин (1785) 21.9-23.9. 2005.	ПД ”Нафташ”, З. Марковић и С. Пећанац	45(27)	24	2400
Буковачки маратон	ПД ”Вилине Воде”	(6)	37	
Дивчибаре Рајак (Краљев сто, 1103) 13-15.10. 2005	ПД ”Нафташ”, Д. Гојков	9(7)	54	
Тара - Велики крај (1444) 21.10-23.10. 2005	ПД ”Нафташ”, З. Марковић и С. Пећанац	37(22)	37	
Ноћни марш 05.11.2005.	ПССВ	(11)		
Копаноник (Вучак, 1936) 25.11-27.11. 2005	ПД ”Нафташ”, Д. Томић	48(15)	20	800
Рила - Маљовица (2729) 18.11-20.11.2005	ПД ”Победа”, В. Матковић	(1)	25	1780
Сопотница Катуних (1773) 10-13.11.2005	ПД ”Нафташ”, Д. Гојков	20(10)	50	1600
Повлен 10.12. 2005.	ПД ”Нафташ”, Д. Гојков	13(11)		
Јазак 15.12.2005.	ПД ”Нафташ”, Д. Гојков и С. Пећанац	8(6)	27	800
Авала 24.12. 2005.	ПД ”ГСП”, Ж. Пилиповић			

До Јаска стазом за душу и тело

Осам одважних планинара чланова планинарских друштава "Нафташ", "ГСП" и "Железничар" прохладног 16. децембрског јутра крену пут манастира Јазак и фабрике воде Јазак, а све у час славе фабрике воде Св. цар Урош. Акцију је припремио и добро организовао наш Председник

Планинарског друштва "Нафташ" Славко Пеђанац уз асистенцију водича Драгољуба Гојкова - Банета. Ношени жељама за што успешнији старт званичне производње наше фабрике тачно по договору окупљамо се 6 часова, сликамо се и кређемо пут Јаска. Циљ нам је био да се у фабрици воде буде до 15 часова, и да заједно са шахистима уз пригодну изложбу слика

увеличамо ово славље. До тог циља пут нас је водио преко моста Слободе, каменичког института, Сунчане долине, Главице, Пиварског потока, Парагова, Ваге, лединачког језера, метеоролошке станице, Врдника, манастира Раванице, манастира Јазак и фабрике воде. Већ после 40 минута правимо кратку паузу уз кафу, чај и понеки вињак у кући наше Лидије Бубњевић. Тако окрепљени настављамо пут даље преко Института и Сунчане долине и нешто пре 9 часова стижемо код дома под Главицом. Овде правимо паузу за доручак. Пред нама је још доста пута а дан је кратак па се кратко задржавамо и кређемо пут Парагова маркираном стазом поред Пиваревог

потока. После релативно облачног дана и сунце се помаља, па нам ово наше путовање чини још пријатнијим. Од Парагова планирамо да кређемо жутом маркацијом према ваги. Међутим са магистралног пута што води ка Венцу скређемо нешто раније него што смо требали, мало

грешком а мало због једног нервозног возача камиона. Овај део стазе за многе још непознат остаде нам у најлепшем сећању. Овуда сем шумара и понеког планинара нико не пролази, па је стаза прилично зарасла. Пробијајући се местимично кроз шибље после непуних четрдесет минута избијамо на зараван са које веома брзо стижемо на стазу што од Поповице води ка Краљевој столици. Полагано напредујемо газећи по стази прекривеној лишћем и тек палим снегом и тако све до лединачког језера, а онда следи успон ка метеоролошкој станици и даље све до Врдника и манастира Мала Раваница. Време је веома пријатно, а температура доста висока па све чешће скидамо јакне. Док се полагао спуштамо ка

манастиру Јазак тој ризници наше културе, где почивају мошти Светог Цара Уроша, све чешће погледамо на сат јер зимски дан је кратак пред нам је још доста

посла. Потпуно неочекивано испред манастира нас дочекују директор Производње НИС-Нафтагас, Управник фабрике воде Јазак, са сарадницима, са флашамом вина и водом Јазак. Као награду за успешно изведену акцију добијамо мајице и качкете са амблемом фабрике воде Јазак. Уз многобројне поздраве, по коју шалу и неверицу пре свега оних што нас дочекаше проведосмо двадесетак минута у пријатном ђаскању, а потом се упутишмо у манастир где нас топло дочека сестра са кољивом и манастирском ракијом. После веома исцрпне приче о манастиру и његовој историји пут настављамо према крајњем одредишту фабрици воде Јазак. Уз јело и пиће заједно са домаћинима разгледамо тек приспеле

фотографије са нашег пута по стазама за душу и тело. Неверних Тома на претек па нам фотографије као аутентични доказни материјал добро дође. Сви се дадоше у потрагу за аутобусима, комбијима и осталим превозним средствима али снага наших аргумената би јача па морадоше прихватити чињеницу да смо до Јазка доспели само захваљујући снази својих мишица, преваливши пут дуг 27 км. Уз жеље за добру производњу и успешан рад фабрике растајемо се од наших љубазних домаћина са надом да се и догодине нађемо на истом месу и са истим поводом и да се још једном напијемо Јазак воде.

Била је ово једна од акција у којој ми планинари дадосмо свој скромни допринос обележавања званичног почетка производње фабрике воде Јазак и тако се бар мало одужисмо руководству НИС-Нафтагас за све добро што нам подарише за све ове године.

Зоран Марковић

Поглед са Каблара

Тара, језеро Перућац